

پیامبران دروغین ← رد

پیتس، جوزف: ملوان انگلیسی مسافر

مکه در سال ۱۶۸۰ م. و نگارنده سفرنامه

جوزف پیتس (Joseph Pitts) در بسیاری از منابع به عنوان نخستین فرد انگلیسی شمرده شده که به مکه سفر کرد و گزارشی کامل از مکه در سده هفدهم م. منتشر نمود.^۱

وی به سال ۱۶۶۳ م. در اکسستر (Exeter) از شهرهای جنوب غربی انگلستان زاده شد.^۲ از زندگی وی پیش از ۱۶ سالگی گزارشی در دست نیست. در ۱۶ سالگی به علت دلستگی فراوان به ماجرای خوبی، به عنوان ملوان در کشتی کوچکی که به سوی نیوفوندلند (Newfoundland) یکی از جزایر ایرلند کنونی، حرکت می کرد، به خدمت گرفته شد. در بازگشت از این سفر، کشتی آنها گرفتار دزدان دریایی شد و پیتس اسیر گشت و به عنوان برده در الجزایر فروخته شد.^۳

۱۴ ماه بعد، وی به سال ۱۶۸۰ م. همراه اربابش رهسپار سفر حج شد.^۴ او در مکه نامه آزادی خود را از اربابش دریافت کرد. اما به

علت محدودیت آزادی مسیحیان مسلمان شده که نمی توانستند برای همیشه آزاد شوند و تنها در ازای خدمتشان مزد دریافت می کردند، در بی بازگشت از سفر حج، به الجزایر رفت و پس از ۱۵ سال زندگی در آن کشور، برای رسیدن به کشورش ناچار به فرار شد. نخست سوار بر یک کشتی الجزایری به از میر رسید و سپس با یک کشتی فرانسوی به آلمان گریخت و سرانجام به سال ۱۶۹۴ م. به زادگاهش اکستر رسید.^۵

تاریخ مرگ پیتس مبهم است. برخی وقوع آن را در سال ۱۷۳۵ م. دانسته اند. شواهدی در دست است که وی تا ۲۸ می ۱۷۳۱ م. در اکستر زندگی می کرده است. در این تاریخ، امراضی وی بر مقدمه چهارمین ویرایش کتابش دیده می شود.^۶

سفر مکه: پیتس و اربابش نخست از راه دریا به اسکندریه (Alexandria) رفتند و سپس با پایین رفتن از رود نیل، به قاهره رسیدند و با رفتن به بندر سوئز و عبور از دریای سرخ به جده رهسپار گشتد.^۷ در مسیر سفر به مکه، در رابطه در ۱۰۰ کیلومتری شمال جده، محرم شدند. وی لباس احرام را وصف نموده و

5. Attitudes to other religions, P209; Christians at Mecca, 45-46.

6. Attitudes to other religions, P209.

7. Christians at Mecca, P41.

۱. رحله جوزف بتس الى مصر و مكة المكرمة و المدينة المنورة، Christians at Mecca P4^۸.

2. Attitudes to other religions, P209.

3. One Thousand Roads to Mecca, P102.

4. Christians at Mecca, P41.

در پوشش تواضع و ریاضت با گونه‌هایی لبریز اشک و قلبی شکسته و صفت نموده که برای بخشودگی گناهانشان صادقانه التماس می‌کنند. او اشاره می‌کند که این بخشودگی، امیدبخش زندگی آن‌ها است.^۴ وی شمار زائران را در عرفات ۷۰۰۰۰ تن تخمین زده و هنگامی که در منا برای رمی جمرات آماده شده، از رجم شیطان به عنوان اعلان سریچی از شیطان یاد کرده است. پیتس و ارباش پس از رمی جمرات، سرشان را تراشیدند و از احرام بیرون آمدند. وی در زمینه عید قربان و قربانی کردن گوسفند و بخشیدن آن به فقرانیز سخن گفته است.^۵

اقامت چهار ماهه در مکه موجب شد که پیتس گزارشی کامل از شهر مکه ارائه کند. از دیدگاه او، مکه شهری خشک و بی‌آب و هوا در میان تپه‌های کوچک و دیاری دلتانگ کننده با مردمی فقیر و لاغر و سبزه‌رو بوده که به سبب گرمای هوا بر بام‌ها می‌خوابیدند. او اشاره کرده که هر شب برای فرار از گرما، سه یا چهار مرتبه لباس خود را خیس می‌کرده و دیگر بار می‌پوشیده است.^۶

روزی پیتس بر یکی از تپه‌ها ایستاده و به وصف مناظر و تپه‌های پیرامون مکه پرداخته و

برخی از محramات احرام را بر شمرده است.^۱ پیتس هنگام حضور در مکه شاهد ورود چهار کاروان عظیم به این شهر بوده و آگاهی‌هایی در باره این کاروان‌ها داده است. به گفته او، نخست کاروان مغرب با شکوهی بیشتر وارد مکه شد که پیش‌اپیش آن، امیر الحاج با پرچمی بزرگ حرکت می‌کرد. سپس گروهی با کوییدن بر طبل‌های فلزی، ورود کاروان مغرب را به مکه اعلام کردند. کاروان دوم از مصر با شماری فراوان از محافظان وارد مکه شد. کاروان سوم از ترکیه، دمشق، تارتاری، آناتولی و کنعان بود. واپسین کاروان نیز از شرق هند بود که کالاهایی گران‌بها برای فروش همراه داشت.^۲ برای زائران، راهنمایانی برای زیارت، موسوم به دلیل، در نظر گرفته شده بود که آن‌ها را برای انجام اعمال حج به سوی خانه خدا هدایت می‌کردند. پیتس پس از ورود از باب السلام و طواف و اقامه نماز، به سعی صفا و مروه پرداخت. او این کار را دویدن در خیابان از سویی به سوی دیگر خوانده؛ ولی با دیدن آن منظره به ستایش تلاش و تعصب مسلمانان پرداخته است.^۳

جوزف پیتس در عرفات زائران را مردمی

4 A journey from Aleppo to Jerusalem, P420.

5 A journey from Aleppo to Jerusalem, P419, 421-422.

6 A journey from Aleppo to Jerusalem, P405-408.

1. A journey from Aleppo to Jerusalem, P400-401.

2. A journey from Aleppo to Jerusalem, P374.

3. A journey from Aleppo to Jerusalem, P402-403.

این سنگ نخست سفید بوده و بر اثر بوسه گهکاران، به رنگ سیاه درآمده است.^۴

پیتس در وصف فضای پیرامون کعبه، به کبوترهای حرم اشاره کرده و از ترکان نقل نموده که آن‌ها هرگز بر خانه کعبه پرواز نمی‌کنند. سپس این سخن را ناراست می‌شمرد؛ چرا که بارها پرواز آن‌ها بر حرم مشاهده کرده است.^۵

به نوشته وی، بالای خانه کعبه، مسطح بوده و بوششی از شن و آهک کوییده و ناودانی داشته که هنگام بارش باران، زائران با شوق برای قرار گرفتن زیر آن هجوم می‌آورند. او آن را به شبمنی که از بهشت آمده، تشبيه کرده است که ترنم آن باعث شده تا شادی و نشاطی وصف ناپذیر در حاجیان پدید آید. مردم فقیر از این ناودان آب بر می‌گرفتند و به حاجیان می‌فروختند.^۶

در نقره‌ای خانه کعبه و نقش‌های آن نیز توجه پیتس را جلب کرده است. وی در مدت چهار ماه حضورش در مکه، دو بار به آن درون شده و آن را افتخاری جاودانه دانسته که بسیاری از زائران که از راه زمینی به مکه آمده‌اند و بیشتر از ۱۶ یا ۱۷ روز در آن جا نمی‌مانند، به دیدن آن توفيق نیافته‌اند؛ زیرا در

نوشته است: اندکی آن سوی تر غار حراء به معنای خیر و برکت وجود دارد؛ جایی که حضرت محمد ﷺ در آن خلوت گزیده و در تنها بی به پرستش همراه با تفکر و روزه گرفتن پرداخته است و بخشی از فرقه‌آن در همانجا از طریق جبرئیل بر روی نازل شده است.^۱

مسجد‌الحرام از دیدگاه پیتس همانند کاخ سلطنتی انگلستان با مقیاسی ۱۰ برابر بزرگتر است که ۴۲ در ورودی دارد که همواره باز هستند و اتاق‌هایی کوچک دارد که در آن به عبادت و مطالعه می‌پردازند و شماری موسوم به دراویش نیز به ریاضت مشغولند.^۲

پیتس به زندگی و مسلک دراویش اشاره نموده و در باره چهار فرقه اهل سنت و پیروان آن‌ها سخن گفته و توضیح داده که میان آن‌ها تنها تفاوتی اندک در انجام مراسم و مناسک حج وجود دارد. با توجه به اطلاعاتی که وی در باره ترکان و گرایش آن‌ها به حنفیان می‌دهد، گمان می‌رود که وی نیز همانند اربابش حنفی بوده است.^۳

در بخشی دیگر از نوشته‌های پیتس در وصف حجرالاسود آمده است: سنگی سیاه رنگ در قسمتی از کعبه با یک چارچوب نقره‌ای رنگ محکم شده بود. به شنیده وی،

4. A journey from Aleppo to Jerusalem, P404.

5. A journey from Aleppo to Jerusalem, P411.

6. A journey from Aleppo to Jerusalem, P410-411

1. A journey from Aleppo to Jerusalem, P406-407.

2. A journey from Aleppo to Jerusalem, P408.

3. A journey from Aleppo to Jerusalem, P415.

به چند تکه تقسیم می‌شد و هر تکه آن به ارزش یک سلطان یا نه شیلینگ به حاجیان فروخته می‌شد. بسیاری این پارچه را به عنوان حرز نگاه می‌داشتند تا بلاها را از آنان دور کنند. شماری دیگر هنگام مرگ آن را بر سینه می‌نهادند تا آن به خاک سپرده شوند.^۴

بخشی از سفر پیتس در ماه مبارک رمضان بوده است. از این رو، وی در کتابش به ویژگی‌های این ماه و آثار آن بر زندگی مردم و نزول قرآن در این ماه اشاره کرده و در معرفی آب زمزم نوشته است: بسیاری از روزه‌داران بر گشودن روزه خود با این آب اصرار دارند. برخی به نوشیدن از آن قانع نیستند و خود را با آن شست و شو می‌دهند. صدها کوزه به دست مأموران حرم پر می‌شود و برای نوشیدن در برابر زائران قرار می‌گیرد.^۵ واپسین مکانی که پیتس در مکه وصف کرده، بازار مکه است که کالاهایی از هند و چین و یمن به آن جا آورده شده بود. در این بازار، کفن شست و شو شده با آب زمزم بیشترین خواستار را در میان حاجیان داشته است.^۶

کاروان‌هایی که مدینه بر سر راه بازگشت آن‌ها قرار داشت، به آن جا می‌رفتند؛ ولی

خانه کعبه هر شش هفتہ یک بار، دو روز، یک روز برای مردان و روزی برای زنان باز می‌شده و زائران نیز مدتی کوتاه می‌توانستند درون کعبه بمانند.^۱

هنگام ورود به بیت الله دو رکعت نماز خوانده می‌شده است. نزد ترک‌ها نگریستن به خانه خدا با تعجب و خیرگی، گناه محسوب می‌شده است. آنان باور داشته‌اند که هر کس در آن جا به چیزی خیره گردد، کور و ذلیل می‌شود.^۲

به نوشته پیتس، درون خانه کعبه دو ستون چوبی در مرکز برای نگاه داشتن سقف آن وجود داشته و کف آن از سقف مرمر بوده و بر دیواره‌هاییش نیز پارچه‌های ابریشمی آویزان بوده است.^۳ به گفته وی، شریف مکه افزون بر شست و شوی خانه خدا به صورت نمادین وظیفه داشته پرده تازه را بر کعبه بیاویزد؛ پوششی که هر سال در قاهره فراهم می‌شده و به دستور پادشاه مصر و با شکوه و عظمتی خاص با دو شتر به مکه حمل می‌گشته و مردم در سرزمین‌های گوناگون مسیری را با آن همراهی می‌کرده و گاه از شلت شعف می‌گریسته یا شترهای حمل کننده این پرده را می‌بوسیده‌اند. پرده پیشین نیز به دست حاکمان

4. A journey from Aleppo to Jerusalem, P413.

5. A journey from Aleppo to Jerusalem, P416.

6. A journey from Aleppo to Jerusalem, P424.

1. A journey from Aleppo to Jerusalem, P411.

2. A journey from Aleppo to Jerusalem, P411.

3. A journey from Aleppo to Jerusalem, P412.

برای داد و ستد با حاجیان آمده بودند، برخورد کردند.^۵ آنان پس از رسیدن به قاهره، مسیر رزتا (Rosetta) را در پیش گرفتند و از آن جا به اسکندریه و سرانجام به الجزایر رسیدند.^۶

گزارش سفر حج جوزف پیتس همراه جزئیاتی از رفتار و آداب و رسوم دینی و اجتماعی مسلمانان، نخستین بار به سال ۱۷۰۴ م. در ۱۸۳ صفحه در کتابی با نام روایت صادقانه از مذهب و منش مسلمانان در اکسون منتشر شد.^۷ این کتاب را عبدالرحمن عبداللہ الشیخ با عنوان رحله جوزف بتسلی مصر و مکة المكرمة و المدینة المنوره در سال ۱۹۹۵ م. به عربی ترجمه کرده و مقدمه‌ای درباره جوزف پیتس نگاشته است.^۸

ویراسچ چهارم این کتاب حاوی تصویری تقریباً جامع از وضعیت خانه کعبه و مسجدالحرام است که از ذهن پیتس برگرفته شده (تصویر شماره ۱۲) و از کهن‌ترین تصاویر و منابع اروپاییان از کعبه به شمار می‌آید. نیز وی نقشی از حالات گوناگون نماز خواندن در کتابش آورده است.^۹ (تصویر شماره ۱۳)

کاروان‌های دیگر، از جمله کاروان هند، مستقیم از مکه به خانه باز می‌گشتند. برخی از مسافران ترک تبار در گروه‌هایی برای زیارت حرم حضرت محمد ﷺ به مدینه می‌رفتند.^۱

مسیر بازگشت پیتس و اربابش به قاهره به صورت زمینی بوده و ۴۰ روز به درازا انجامیده است؛ مسیری که ارزان‌تر بوده، ولی بسیار سخت‌تر و طولانی‌تر از مسیر دریایی بوده است. ارباب پیتس برای اجاره شتر از مکه تا مصر پنج تا شش پوند پرداخته است.^۲

پیتس و اربابش در مسیر بازگشت به خانه، سه روز در مدینه برای زیارت قبر پیامبر ﷺ توقف کردند.^۳ وی به وصف مدینه پرداخته و آن را شهری کوچک دانسته که گردآگرد آن دیوار کشیده بودند. او حرم پیامبر ﷺ را دارای سه هزار چراغ دانسته است.^۴ کاروان آن‌ها پس از بیرون آمدن از مدینه، در دهمین روز سفر به سوی قاهره، مورد استقبال گروهی از اعراب بادیه‌نشین قرار گرفت که با میوه و کشمش از آنان پذیرایی کردند. در پانزدهمین روز همین سفر نیز با گروهی دیگر از مردم با شترهایی مملو از هدايا برای حاجیان و نیز گروهی که

5. A journey from Aleppo to Jerusalem, P437.

6. A journey from Aleppo to Jerusalem, P438-441.

7. Attitudes to other religions, P209.

۸. رحله جوزف بتسلی مصر و مکة المكرمة و المدینة المنوره

.۷

9. A journey from Aleppo to Jerusalem, P350-408.

1. A journey from Aleppo to Jerusalem, P435.

2. A journey from Aleppo to Jerusalem, P435.

3. A journey from Aleppo to Jerusalem, P437.

4. A journey from Aleppo to Jerusalem, P435.

پیمان عمومی: قرارداد پیامبر ﷺ با

گروه‌های مختلف یثرب پس از هجرت

پیامبر ﷺ از آغاز ورود به مدینه در تلاش بود تا با ابزارهای گوناگون اجتماعی، تعصبهای قبیله‌ای را به همدلی و یگانگی در حفظ جامعه نوپای اسلامی تبدیل کند؛ زیرا زمینه‌هایی دیرپا برای اختلاف و درگیری میان ساکنان مدینه در آن عصر وجود داشت.

پیمانهای گوناگون میان گروه‌های مختلف مدینه، از درگیری و رقابت کهن میان اوس و خزر و نیز میان قبایل یهودی با یکدیگر و میان آنان و اهل یثرب نشان داشت. افزون بر این پیشینه پر تنش در یثرب، ورود گروهی از مسلمانان مکی، یعنی مهاجران، زمینه‌های چالش و تنش را افزایش می‌داد. وفا به عهد، یکی از ارزش‌های روزگار جاهلیت بود که برای عرب بسیار اهمیت داشت. این ارزش در آثار ادبی باقی‌مانده از آنان نیز آشکار است.^۲

نقض پیمان یک ننگ برای جامعه آن روز به شمار می‌رفت.^۳ با توجه به این زمینه فرهنگی، پیامبر اسلام با بهره‌گیری از پیمان برادری میان مهاجران و انصار مدینه و نیز پیمان نامه عمومی میان مسلمانان و غیر مسلمانان ساکن آن، به

شماری از نویسنده‌گان مسلمان شدن پیتس را از روی اجبار دانسته‌اند^۴؛ اما تعابیر مناسب او در خاطراتش و دلبلوچی وی به بیان سیره مسلمانان و قضاؤت‌های وی در باره داستان‌های روایت شده در طول سفرش نشان می‌دهد که تحت تأثیر درستکاری و نیک‌رفتاری مسلمانان قرار گرفته است.

منابع

رحلة جوزف بنس الى مصر و مكة المكرمة و المدينة المنورة: ترجمة عبدالرحمن عبدالله /شيخ، مصر، الهيئة المصرية العاملة، ١٩٩٥ /A journey from Aleppo to Jerusalem & A faithful account of the religion and manners of the Christians at / . Joseph Pitts, 1817:Mahometans London, Heinemann, ، Ralli, Augustus:Mecca Attitudes to Other Religions: / .1909 Comparative Religion in Seventeenth and Eighteenth Century Britain, Manchester Narrative of Pilgrimage / .University Press, 1984 Richard F. Burton, to El Medina and Mecca One Thousand Roads to / .Facsimile, 1994 Mecca: Ten Centuries of Travelers Writing about the Muslim Pilgrimage, Grove Press, 1998

سید حمیدرضا نجفی

۲. فی تاریخ الادب الجاهلی، ج ۱، ص ۳۹۴؛ المفصل، ج ۷، ص ۳۷۰-۳۷۱.

۳. الاولائل، ج ۱، ص ۳۶؛ صبح الاعشی، ج ۱، ص ۴۶۶؛ المستطرف، ص ۲۱۸.

۴. رحلة جوزف بنس الى مصر و مكة المكرمة و المدينة المنورة، Christians at Mecca, P40-41.